

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci **žalobcu: Ing. P. D.**, bytom H., zastúpený advokátom *JUDr. P. V., Advokátska kancelária, V.*, proti **žalovanému: Slovenská informačná služba**, so sídlom Vajnorská ulica, P.O.BOX 69, 810 00 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 28. apríla 2008, č.p.: PK-5-9/2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S 36/2008-76 zo dňa 12. júna 2009 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S 36/2008-97 zo dňa 22. novembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S 36/2008-76 zo dňa 12. júna 2009 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S 36/2008-97 zo dňa 22. novembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave vyhovel žalobe tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného uvedené v úvodnej časti tohto rozhodnutia zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 199,09 € k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu mal preukázané, že žalovaný rozhodnutím č.p.: PK-5-9/2008 zo dňa 28.04.2008 zamietol rozklad žalobcu a rozhodnutie riaditeľa Slovenskej informačnej služby č. 39/52-106/2008 zo dňa 18.2.2008 potvrdil, ktorým prvostupňovým rozhodnutím mimo odvolacieho konania riaditeľ Slovenskej informačnej služby zmenil výrokovú časť personálneho rozkazu č. 314/2006 zo dňa 31.7.2006 v časti určenia dňa odvolania žalobcu z predošlej funkcie dňom 14. augusta 2006 (pôvodne 1.8.2006) a ustanovil ho do funkcie dňa 15. augusta 2006 (pôvodne 2.8.2006),

a to z dôvodu, že v pôvodnom termíne mu nebol rozkaz doručený prečítaním, nakoľko bol na dovolenke.

Krajský súd poukázal na to, že preskúvanie rozhodnutí v mimo odvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí, a to ich zrušením alebo zmenou, za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov; inštitút preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť právne omyly, na rozdiel od obnovy konania, ktorá je určená k náprave najmä skutkových omylov; zmena rozhodnutia prichádza do úvahy najmä vtedy, ak rozhodnutie vychádza zo správne zisteného skutkového stavu, ale je nezákonné pre nesprávne použitie alebo výklad právneho predpisu; je v pôsobnosti riaditeľa Slovenskej informačnej služby, aby právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi, zmenil alebo zrušil, ak je to potrebné, rozhodne vo veci samej; právoplatné rozhodnutie možno zmeniť alebo zrušiť do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Konštatoval, že napriek tomu, že právna úprava § 247a zákona o štátnej službe ustanovuje, že sa na predmetné konanie nevzťahujú ustanovenia osobitného zákona o správnom konaní, neznamená to, že riaditeľ Slovenskej informačnej služby v konaní o preskúvanie rozhodnutí úradu nemusí postupovať tak, aby dodržal procesné zásady, ako všeobecné základné princípy, ktoré bez ohľadu na to, či ide o všeobecnú úpravu alebo osobitné úpravy sú založené na rovnakých procesných zásadách; k takýmto zásadám patrí aj zásada zákonnosti a dvojinštančnosti konania; zásada zákonnosti vyjadruje, že správne konanie sa môže uskutočniť len na základe zákona a v prípadoch ustanovených zákonom, že sa na ňom zúčastňujú subjekty ustanovené zákonom, ktoré v konaní majú zákonom ustanovené procesné oprávnenia a procesné povinnosti; zásada dvojinštančnosti konania vyjadruje, že správne konanie v zásade prebieha v dvoch inštanciách, čiže proti každému prvostupňovému rozhodnutiu vo veci je v zásade prípustný opravný prostriedok (odvolanie, rozklad, námietky a iné.), o ktorom rozhoduje v konaní na druhej inštancii správny orgán.

Podľa názoru krajského súdu v danom prípade obsah spisovej dokumentácie mu predloženej takej požiadavke nezodpovedá, pretože žalovaný správny orgán tieto zásady nerešpektoval. Stotožnil sa s názorom žalobcu, že bola porušená jeho právna istota o obsahu rozhodnutí tým, že žalovaný vniesol zmätočnosť do svojho rozhodnutia, keď na jednej strane uviedol, že nové rozhodnutie vydal z dôvodu, že v prvostupňovom rozhodnutí zistil zákonné pochybenie vo veci samej a na druhej strane ponechal v platnosti súvisiace druhostupňové rozhodnutie. Krajský súd mal za to, že žalovaný nemohol iba parciálne nahradiť nezákonnosť predmetného personálneho rozkazu a zvyšok rozhodnutia ponechať v platnosti, a preto ak chcel zmeniť rozhodnutie kvôli nezákonnému postupu úradu „keďže zistil, že dotknutý personálny rozkaz bol menovanému vyhlásený neskôr, ako v deň odvolania z doterajšej funkcie...“, potom to nemohol urobiť tak, ako keby vykonal len opravu chyby napr. v opise (§ 241 ods. 5) a teda len parciálne nahradiť nezákonnosť a zvyšok rozhodnutia ponechať v platnosti, ale mal vydať nové kompletne rozhodnutie s uvedením dôvodov zmeny s poukazom na to, že taktiež pochybil, keď ponechal bez zmien aj druhostupňové rozhodnutie, napriek tomu, že došlo k zmene výroku v dôsledku posunu lehôt prevedenia žalobcu na inú pozíciu, keďže úlohou odvolacieho konania je preskúmať ako skutkové tak aj právne okolnosti vydania prvostupňového rozhodnutia, a preto v danej veci potom odvolacie konanie potvrdilo rozhodnutie v totožnej podobe ako bolo vydané pôvodne v prvostupňovom konaní, teda vo svojej argumentácii znovu len potvrdilo správnosť pôvodných skutkových a právnych tvrdení neberúc do úvahy zmenu. Krajský súd ďalej konštatoval, že ak chcel žalobca (zrejme žalovaný) zmeniť rozhodnutie vo výroku, potom mal vydať nové rozhodnutie v celom rozsahu so zmenou a tak nahradiť rozhodnutie pôvodné v zmysle § 241 ZŠSP, mal pripustiť voči prvostupňovému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok a v prípade odvolania

sa mal riadne s námietkami v odôvodnení druhostupňového rozhodnutia vysporiadať v zmysle ustanovenia § 241 ods. 3 zákona o štátnej službe.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj jeho prvostupňové personálne rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na nové konanie podľa § 250j ods. 2, písm. d/ a e/ O.s.p..

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi v konaní priznal právo na ich náhradu v sume 199,09 Eur.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a návrh žalobcu zo dňa 9.6.2008 na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov sa nepriznáva náhrada trov konania.

Žalovaný v dôvodoch odvolania vytykal krajskému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym zisteniam, vec nesprávne právne posúdil a v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, s poukazom na splnenie dôvodov na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/, a f/ Občianskeho súdneho poriadku.

Súčasne poukázal na predchádzajúce vyjadrenia Slovenskej informačnej služby zaslané Krajskému v Bratislave č. p. 77/33-248-7/2008 zo dňa 29.7.2008 a č. p. 77/33-186-2/2009 zo dňa 4.6.2009.

K právnomu posúdeniu v danej veci krajským súdom uviedol, že právna úprava preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania je predmetom úpravy § 246 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ustanovenia ak sa dodatočne zistí, že právoplatné rozhodnutie je v rozpore s právnymi predpismi a ostatnými predpismi, môže ho riaditeľ Slovenskej informačnej služby zmeniť alebo zrušiť; z ustanovenia § 246 ods. 4 vyplýva, že právoplatné rozhodnutie možno zmeniť, zrušiť alebo zrušiť a vrátiť na nové konanie do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti.

K skutkovým okolnostiam uviedol, že Slovenská informačná služba vydala dňa 18.2.2008 rozhodnutie č. 39/52-106/2008, ktorým zmenila personálny rozkaz riaditeľa Slovenskej informačnej služby č. 314 zo dňa 31.7.2006, a to vzhľadom na skutočnosť, že bolo dodatočne zistené, že toto rozhodnutie je v rozpore s právnymi predpismi; v rámci preskúmania predmetného personálneho rozkazu bola zistená skutočnosť, že toto rozhodnutie nie je v súlade s právnymi predpismi, pretože pri jeho vydávaní neboli dodržané procesnoprávne ustanovenia zákona o štátnej službe, a to tým, že žalobcovi nebol tento personálny rozkaz oznámený najneskôr v deň, ktorým sa odvoláva z doterajšej funkcie; zmenou výrokovej časti preskúmaného prvostupňového personálneho rozkazu v zákonom ustanovenej lehote, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia vydaného v rámci prieskumného konania, sa tento rozpor odstránil.

Nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že Slovenská informačná služba nerešpektovala zásadu dvojinštančnosti konania, keďže žalobca mal možnosť podať proti rozhodnutiu vydanom v rámci preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania rozklad, ktorú napokon aj využil.

Taktiež nesúhlasil s argumentáciu krajského súdu, že v prípade ak Slovenská informačná služba chcela zmeniť rozhodnutie kvôli nezákonnému postupu úradu, mala vydať nové kompletne rozhodnutie s uvedením dôvodov zmeny. V tejto súvislosti poukázal na komentár k zákonu o správnom konaní (správny poriadok) od autorky publikácie „Správne konanie“ (Doc. JUDr. Erika Kučerová, Csc., Vydavateľstvo Heuréka, 1998, str. 108),

a taktiež na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vo veci sp. zn. 4 Sž 12/02.

Žalovaný konštatoval, že Slovenská informačná služba ako správny orgán posudzovala pri rozhodovaní aj práva добромysel'ne nadobudnuté žalobcom na základe zmenených rozhodnutí (napr. poberanie služobného platu vrátane rôznych príplatkov); sledovaný výsledok zachovania добромysel'ne nadobudnutých práv bol dosiahnutý, nakoľko preskúmané rozhodnutie Slovenská informačná služba zmenila v časti výroku bez jeho zrušenia, ku ktorému postupu podľa § 246 ods. 1 zákona o štátnej službe boli podmienky splnené.

Dôvodil, že v danej veci je zřejmé, že Slovenská informačná služba postupovala striktne v súlade s ustanovením § 246 zákona o štátnej službe. Mal za to, že krajský súd uvedeným konaním postupoval v rozpore s ustanovením 245 ods. 2 O.s.p., keďže posudzoval účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia, pričom rozhodnutie správneho orgánu o tom, či rozhodnutie preskúmané v rámci konania o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania zmení alebo zruší a vráti na nové konanie, je výlučne na správnom uvážení správneho orgánu, a súd môže skúmať len skutočnosť, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Žalovaný namietal, že pokiaľ krajský súd tvrdil, že žalovaný pochybil aj v tom, že ponechal bez zmien druhostupňové rozhodnutie, uvedená argumentácia súdu je založená a vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu. Uviedol, že rozhodnutie č. PK-V-31-12/2006, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdený personálny rozkaz č. 314 zo dňa 31.7.2006 je zo dňa 7.12.2006, z ktorého dôvodu uvedené rozhodnutie ani nemohlo zohľadňovať zmenu, ktorá nastala rozhodnutím vydaným v rámci konania o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktoré je zo dňa 18.2.2008, s poukazom na to, že správny orgán sa v uvedenom prieskumnom konaní zaoberal aj otázkou druhostupňového rozhodnutia č. p. PK-V-31-12/2006 zo dňa 7.12.2006, pričom konštatoval, berúc do úvahy žalobcom добромysel'ne nadobudnuté práva, že na zmenu uvedeného rozhodnutia nie je právny dôvod.

Žalovaný k veci samej vzhľadom na skutočnosť, že preskúmané rozhodnutia zmenili rozhodnutia, ktorými bol žalobca odvolaný zo zastávanej funkcie, predložil stanovisko, v ktorom predovšetkým poukázal na právnu úpravu vzniku, zmeny a skončenia príslušníkov Slovenskej informačnej služby v zmysle zákona o štátnej službe (§ 1 ods. 2). Ďalej poukázal na právnu úpravu v § 5 zákona o štátnej službe, v zmysle ktorej systemizácia v štátnej službe obsahuje počet miest príslušníkov v služobných úradoch (sekciiach) a objem finančných prostriedkov na služobné príjmy. Vo vzťahu k ustanovovaniu do funkcií poukázal najmä § 5 ods. 4 zákona o štátnej službe, podľa ktorého obsadzovanie miest v služobných úradoch (sekciiach) možno uskutočniť len za predpokladu, že miesto (funkcia) je vytvorené podľa schválenej systemizácie a je voľné. Uviedol, že systemizácia podľa § 5 zákona o štátnej službe sa následne detailizuje na podmienky Slovenskej informačnej služby a miesta (funkcie), sa na podmienkach Slovenskej informačnej služby vytvárajú základným dokumentom personálno-organizačného charakteru – tabuľkami zloženia a počtov, ktoré určujú systemizáciu miest (funkcií) jednotlivých organizačných zložiek Slovenskej informačnej služby, ktoré určujú názov funkcie, platovú triedu, kvalifikačné predpoklady na funkciu, plánovanú hodnotu pre funkciu a výšku tých platových príplatkov, ktoré sú v zákone určené rozpätím a ktoré sú základným dokumentom, na základe ktorého sa určujú základné platové náležitosti príslušníkov a povyšovanie do hodností; tabuľky zloženia a počtov schvaľuje riaditeľ Slovenskej informačnej služby spolu s uvedením konkrétneho dňa ich účinnosti, ktorým schválením sa stávajú platnými; tabuľky zloženia a počtov nie sú rozhodnutím podľa § 241 zákona o štátnej službe ani iným individuálnym správnym aktom,

nemožno ich preto podrobiť súdnemu prieskumu; v tejto súvislosti poukázal na doterajšiu dlhodobu ustálenú judikatúru (napr. R 129/1999).

Ďalej poukázal na právnu úpravu ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona o štátnej službe, v ktorej súvislosti poukázal na to, že na rozdiel od Zákonníka práce zákon o štátnej službe poskytuje príslušníkovi v služobnom pomere nižšiu mieru právnej ochrany, ako je tomu pri zamestnancoch v pracovnom pomere a súčasne, že zákon o štátnej službe teda priznáva nadriadenému vyššiu mieru disponovania s príslušníkom Policajného zboru resp. Slovenskej informačnej služby, pretože v týchto zložkách sa realizuje systém vojenského velenia a právne vzťahy v týchto zložkách sú založené na princípe subordinarity a vydávania pokynov a rozkazov. Súčasne poukázal na právnu úpravu ustanovenú v § 33 ods. 1 zákona o štátnej službe, podľa ktorej príslušník sa ustanovuje do voľnej funkcie s prihliadnutím na jeho zdravotný stav, na splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu, na dĺžku a druh odbornej praxe a na závery služobného hodnotenia, tvrdiac, že dikcia zákona o štátnej službe hovorí o ustanovení do „voľnej funkcie“, nie o ustanovení do funkcie, ktorú príslušník považuje za pre neho primeranú. Dôvodil, že uvedené ustanovenie oprávňuje správny orgán uplatňovať pri ustanovovaní príslušníka do funkcie „správnu úvahu“, s poukazom na ustanovenie § 245 ods. 2 O.s.p.. Tvrdil, že v prípade žalobcu je nepochybné nielen to, že pri ustanovení žalobcu do funkcie sa na uvedené kritériá prihliadalo, ale i to, že žalobca spĺňa všetky tieto kritériá určené pre výkon funkcie, do ktorej bol zaradený. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave (1S 94/05-25) a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (4 Sž 38/03) a v súvislosti s výkladom ustanovenia § 33 zákona o štátnej službe taktiež na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn 1 Sžo/31/2008.

Žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu potvrdil ako vecne správne. Uviedol, že prvostupňový súd vec po formálnej a obsahovej stránke správne posúdil. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s §§ 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Návrhu žalobcu na prejednanie veci na pojednávaní odvolací súd nevyhovел, pretože dospel k záveru, že na prejednanie odvolania na pojednávaní v danej veci neboli splnené zákonné podmienky ustanovené v § 250ja ods. 2 O.s.p., s poukazom na to, že v preskúmvanej veci ostalo sporné predovšetkým právne posúdenie veci, ako i že účastníci mali právo sa k otázkam skutkovým ako aj právnym vyjadriť na pojednávaní krajského súdu, ktoré právo aj využili.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa vyhovel žalobe a preskúmvané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím žalovaný v mimo odvolacom konaní potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým boli zmenené dátumy preradenia žalobcu na iné služobné miesto, a preto odvolací súd preskúmal

rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný správny orgán v mimo odvolacom konaní rozhodol s konečnou platnosťou o zmene v priradení žalobcu na iné služobné miesto podľa zákona č. 73/1998 Z.z..

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z.z. tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len "štátna služba").

Tento zákon upravuje aj právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby (ďalej len "príslušník informačnej služby"), príslušníkov Národného bezpečnostného úradu (ďalej len "príslušník bezpečnostného úradu") a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 4 zákona č. 73/1998 Z.z. systemizácia v štátnej službe (ďalej len "systemizácia") obsahuje počet miest policajtov v služobných úradoch a objem finančných prostriedkov na služobné príjmy policajtov v štátnej službe.

Návrh systemizácie pripravuje na základe schválenej organizačnej štruktúry služobných úradov ministerstvo a Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

Obsadzovanie miest policajtov vo všetkých druhoch štátnej služby možno uskutočniť len za predpokladu, že miesto je vytvorené podľa schválenej systemizácie a je voľné.

Podľa § 35 ods. 1, písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia.

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa ustanoví alebo vymenuje do voľnej funkcie, ak spĺňa požadované kvalifikačné predpoklady na túto funkciu, ak tento zákon neustanovuje inak. Do funkcie, na ktorú sa vyžaduje špeciálna odborná spôsobilosť, sa policajt ustanoví alebo vymenuje, ak spĺňa túto spôsobilosť a osobitný predpis neustanovuje inak. Ustanovené kvalifikačné predpoklady na funkciu nemožno odpustiť pri ustanovení alebo vymenovaní do funkcie v stálej štátnej službe. Pri ustanovení alebo vymenovaní do funkcie sa súčasne prihliada na dĺžku odbornej praxe, závery služobného hodnotenia a na zdravotný stav policajta.

Podľa § 246 ods. 1 až 4 zákona č. 73/1998 Z.z. ak sa dodatočne zistí, že právoplatné rozhodnutie je v rozpore s právnymi predpismi a ostatnými predpismi, môže ho minister zmeniť alebo zrušiť.

Minister rozhodnutie zruší a vec vráti oprávnenému orgánu alebo odvolaciemu orgánu, ktorý ho vydal na nové prerokovanie a rozhodnutie, ak je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; tieto orgány sú právnym názorom ministra viazané.

Pri preskúvaní rozhodnutia sa vychádza z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže sa preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Právoplatné rozhodnutie možno zmeniť, zrušiť alebo zrušiť a vrátiť na nové konanie do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti.

Odvolací súd po preskúvaní rozhodnutí a postupu žalovaného správneho orgánu v danej veci dospel k záveru, že správny orgán v oboch stupňoch v danom prípade nekonal v intenciách citovaných právnych noriem, a svojím postupom sa dopustil takej vady, ktorá spôsobila nezákonnosť rozhodnutí, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, pokiaľ žalobe vyhovel a napadnuté rozhodnutie žalovaného v nadväznosti na prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že žalovaný preskúvaným rozhodnutím č.p.: PK-5-9/2008 zo dňa 28.4.2008 zamietol rozklad žalobcu a rozhodnutie riaditeľa Slovenskej informačnej služby č. 39/52-106/2008 zo dňa 18.2.2008 potvrdil, ktorým prvostupňovým rozhodnutím mimo odvolacieho konania riaditeľ Slovenskej informačnej služby zmenil výrokovú časť personálneho rozkazu č. 314/2006 zo dňa 31.7.2006 v časti určenia dňa odvolania žalobcu z predošlej funkcie dňom 14. augusta 2006 (pôvodne 1.8.2006) a ustanovil ho do funkcie dňa 15. augusta 2006 (pôvodne 2.8.2006), a to z dôvodu, že v pôvodnom termíne mu nebol rozkaz doručený prečítaním, nakoľko bol na dovolenke.

Personálnym rozkazom č. 314/2006 zo dňa 31.7.2006 bol žalobca dňom 1.8.2006 odvolaný z funkcie vedúci oddelenia 22. oddelenia 2. odboru Sekcie S SIS a dňom 2.8.2006 bol ustanovený do funkcie referent ochrany Oddelenia fyzickej ochrany objektov 9. odboru Sekcie E SIS z dôvodu organizačných zmien podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z.. Na základe rozkladu žalobcu žalovaný rozhodnutím č. p.: PK-V-31-12/2006 zo dňa 7.12.2006 personálny rozkaz č. 314/2006 potvrdil a rozklad žalobcu zamietol. Z obsahu uvedených rozhodnutí vyplynulo, že personálny rozkaz bol vydaný na základe nariadenia riaditeľa SIS 13/2006, ktorým sa menilo a dopĺňalo nariadenie riaditeľa SIS č. 32/2004 (organizačný poriadok SIS), ktoré nadobudlo platnosť dňom 2. augusta 2006.

Žalobca podal žalobu na Krajský súd v Bratislave o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. p.: PK-V-31-12/2006 zo dňa 7.12.2006. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. IS/12/2007-78 zo dňa 12. júna 2009 zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V priebehu preskúvacieho súdneho konania v mimo odvolacom konaní riaditeľ SIS rozhodnutím č. p.: 39/52-106/2008 zo dňa 18.2.2008 personálny rozkaz č. 314 podľa § 246 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. zmenil vo výrokovej časti tak, že dátum odvolania z funkcie zmenil z 1. augusta 2006 na 14. august 2006 a dátum ustanovenia do funkcie zmenil z 2. augusta 2006 na 15. august 2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6 Sžo/373/2009 zo dňa 22. júna 2010 rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. IS/12/2007-78 zo dňa 12. júna 2009, napadnutý odvolaním žalovaného, potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva, že neprihliadol na návrh žalovaného, aby súd konanie podľa § 250i ods. 4 O.s.p. zastavil. S poukazom na vydanie rozhodnutia žalovaného č. p.: 39/52-106/2008 zo dňa 18.2.2008, konštatoval, že toto rozhodnutie nie je spôsobilé vyvolať účinky zastavenia

konania podľa § 250i ods. 4 O.s.p., nakoľko tieto účinky je schopné zapríčiniť len rozhodnutie zrušujúce alebo zmeňujúce žalobou napadnuté rozhodnutie, keď žalovaný svojím procesným postupom pri preskúvaní rozhodnutí mimo odvolacieho konania podľa § 246 zákona č. 73/1998 Z.z. vážne pochybil, keď predovšetkým samotná zmena personálneho rozkazu len v jeho výroku spôsobila nepreskúmateľnosť obidvoch rozhodnutí, nakoľko tieto navzájom spolu nekorešponujú. Najvyšší súd poukázal na to, že zákon č. 73/1998 Z. z. síce výslovne neupravuje, akým spôsobom má byť zmena nezákonného rozhodnutia v mimo odvolacom konaní uskutočnená, avšak mal za to, že pokiaľ sa má zmena rozhodnutia realizovať, musí byť táto vykonaná tak, aby pri následnom podaní rozkladu podľa § 246 ods. 5 zákona č. 73/998 Z.z., nedošlo ako v danom prípade, k procesne neriešiteľnej situácii, pričom žalovaný možnosť neriešiteľnej procesnej situácie spôsobil tým, že po zmene iba výroku personálneho rozkazu a ponechaním bezo zmeny napadnutého rozhodnutia, zavinil, že v prípade zamietnutia žaloby o preskúvanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým bol zamietnutý rozklad a potvrdené rozhodnutie o zmene (konanie je vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. ISžo/372/2009 – pôvodné číslo preskúmvanej súdnej veci), vznikne riziko potenciálnej nezákonnosti (síce nie nulity) zmeneného personálneho rozkazu, keďže odôvodnenie personálneho rozkazu by bolo nesúladne s jeho výrokom. Najvyšší súd po preskúvaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj personálneho rozkazu - prvostupňového rozhodnutia, vo veci samej dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné kvalifikovať ako rozhodnutie nepreskúmateľné, a preto nepochybil krajský súd, keď napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie, podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu považoval za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie zákonnosti danej veci, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správne orgány vecne príslušné na konanie si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma tak hmotnoprávne ako aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, pričom v prípade procesného pochybenia skúma, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa žalovaný správny orgán v oboch stupňoch v danej veci nepostupoval v preskúmvacom konaní v súlade so zákonom, keď v mimo odvolacom konaní riaditeľ Slovenskej informačnej služby vydal personálny rozkaz, ktorým zmenil predchádzajúci personálny rozkaz o preradení žalobcu na iné služobné miesto len vo výrokovej časti tým, že zmenil dátumy preradenia žalobcu, pričom skutočnosť, že pôvodný personálny rozkaz bol potvrdený druhostupňovým rozhodnutím, nechal bez povšimnutia.

Odvolací súd súhlasí s tvrdením žalovaného, že z právnej úpravy ustanovenej v § 246 zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva právomoc riaditeľa Slovenskej informačnej služby zmeniť rozhodnutie v mimo odvolacom konaní, ak sa v zákonnej lehote zistí, že rozhodnutie bolo vydané v nesúlade so zákonom a jeho rozhodnutie je možné napadnúť rozkladom.

Nemožno však súhlasiť s postupom žalovaného, ktorým vo výrokovej časti zmenil výrokovú časť personálneho rozkazu riaditeľa Slovenskej informačnej služby č. 314 zo dňa 31.7.2006 tak, že odvolal žalobcu z funkcie podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. dňom 14. augusta 2006 a ustanovil ho do novej funkcie podľa § 33 ods. 1 uvedeného zákona dňom 15. augusta 2006, keďže z obsahu rozhodnutia vyplýva, že riaditeľ Slovenskej informačnej služby v mimo odvolacom konaní vydal rozhodnutie, ktorým zmenil len dátumy pôvodného personálneho rozkazu (č. 314 zo dňa 31.7.2006), ktorým postupom vlastne vykonal opravu v písaní tohto pôvodného personálneho rozkazu, pričom skutočnosť, že tento bol potvrdený druhostupňovým rozhodnutím, nebola novým rozhodnutím nijako zohľadnená (a to v jeho výrokovej časti). Uvedený postup treba považovať za rozporný so zákonom, keďže takouto zmenou rozhodnutia sa zásadným spôsobom zasiahlo do právneho postavenia žalobcu.

Odvolací súd zastáva zhodný názor ako súd prvého stupňa, že pokiaľ žalovaný v mimo odvolacom konaní chcel zmeniť rozhodnutie kvôli nezákonnému postupu úradu „keďže zistil, že dotknutý personálny rozkaz bol menovanému vyhlásený neskôr, ako v deň odvolania z doterajšej funkcie...“, potom to nemohol urobiť tak, ako keby vykonal len opravu chyby v opise (§ 241 ods. 5) a teda len parciálne nahradil nezákonnosť a zvyšok rozhodnutia ponechať v platnosti, ale v novom rozhodnutí mal vo výrokovej časti rozhodnúť o právnom postavení žalobcu v zmysle novo zistených skutočností a súčasne vo výroku uviesť, že zmeňuje nielen personálny rozkaz č. 314 zo dňa 31.7.2006, ale aj druhostupňové rozhodnutie č. p.: PK-V-31-12/2006 zo dňa 7. 12.2006, ktorým na základe rozkladu žalobcu personálny rozkaz č. 314/2006 potvrdil a rozklad zamietol. Nebolo možné prihliadnúť na námietku žalovaného, že v prieskumnom konaní sa zaoberal aj pôvodným druhostupňovým rozhodnutím, pretože skutočnosť, že sa zaoberal posudzovaním pôvodného druhostupňového rozhodnutia sa mala prejavíť vo výrokovej časti personálneho rozkazu a nie je možné považovať za dostačujúce, že žalovaný až v odôvodnení preskúmaných rozhodnutí uviedol ako sa vyporiadal s týmto pôvodným druhostupňovým rozhodnutím.

Uvedeným postupom aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný nerešpektoval dvojinštančnosť konania, keďže tým, že v mimo odvolacom konaní vydal rozhodnutie, ktorým zmenil predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie bez uvedenia, že sa mení aj druhostupňové rozhodnutie, ktorým toto bolo potvrdené, vytvoril nezákonný stav a súčasne vo veci samej vytvoril neriešiteľnú situáciu o právnom postavení účastníka správneho konania. Z týchto dôvodov odvolací súd námietku žalovaného, že Slovenská informačná služba rešpektovala zásadu dvojinštančnosti konania, keďže žalobca mal možnosť podať proti rozhodnutiu vydanom v rámci preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania rozklad, ktorú napokon aj využil, považoval za neopodstatnenú.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd neprihliadol ani na ďalšie námietky žalovaného týkajúce sa procesného pochybenia v súvislosti s vydaním rozhodnutia žalovaného v mimo odvolacom konaní.

Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozhodnutím vydaným v mimo odvolacom konaní sa odstraňuje nezákonný stav spôsobený pôvodným rozhodnutím, a preto

rozhodnutím vydaným v mimo odvolacom konaní sa zo zákona zrušujú právne účinky založené pôvodným rozhodnutím.

Odvolací súd taktiež neprihliadol na tvrdenia žalovaného, ktorými zdôvodňoval zákonnosť rozhodnutí v merite veci vydaných v mimo odvolacom konaní a to vzhľadom na procesné pochybenie uvedené vyššie a taktiež z dôvodu, že z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný zdôvodňoval len vykonanú zmenu v dátumoch preradenia žalobcu na iné služobné miesto, pričom dôvody preradenia ponechal v platnosti v pôvodnom znení. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6 Sžo/373/2009 zo dňa 22. júna 2010 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. IS/12/2007-78 zo dňa 12. júna 2009, ktorým prvostupňový súd napadnuté rozhodnutie žalovaného č. p.: PK-V-31-12/2006 zo dňa 7.12.2006 ako aj prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz č. 314/2006 zo dňa 31.7.2006 podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd v odôvodnení uvedeného rozhodnutia konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné kvalifikovať v merite veci ako rozhodnutie nepreskúmateľné.

Z uvedených dôvodov pokiaľ pôvodné rozhodnutie žalovaného vo veci samej, t.j. preradenie žalobcu na iné služobné miesto, trpelo vadou nepreskúmateľnosti, rozhodnutie, ktorým bolo pôvodné rozhodnutie zmenené vo výroku len v časti zmeny dátumov preradenia žalobcu a ponechania v platnosti dôvodov preradenia uvedené v odôvodnení pôvodného rozhodnutia, treba konštatovať, že aj takéto zmenené rozhodnutie trpí rovnakou vadou nepreskúmateľnosti.

Odvolací súd z uvedených dôvodov preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných žalovaným v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobe vyhovel, rozhodol vo veci v súlade so zákonom a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Úlohou žalovaného bude v ďalšom konaní opätovne sa zaoberať vecou v merite a vo veci samej opäť rozhodnúť v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z. a v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiadať s námietkami žalobcu uplatnenými v konaní.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 a s § 250k ods. 1 a s § 151 ods. 1, 2. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, napriek tomu, že bol v konaní úspešný, pretože jeho trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia, ktorých vyčíslenie však odvolaciemu súdu nepredložil v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 2 a iné trovy žalobcovi zo spisu nevyplývali.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 28. septembra 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

